

[Skatteministeren]

På den baggrund må regeringen konkludere, at trods forståelse for intentionerne bag CD's forslag er der knyttet så mange administrative vanskeligheder til en gennemførelse af forslaget, at regeringen må afvise det.

Lykketoft (S):

Jeg bliver nødt til at starte dér, hvor skatteministeren sluttede. Jeg synes af helt andre grunde end dem, der har med dette forslag at gøre, at det er værdifuldt at høre et medlem af den nuværende regering vedkendende sig de bindinger, skattereformaftalen giver. Det synes jeg er meget, meget værdifuldt, og jeg håber, at det er en holdning, som er bestandig også i de kommende uger.

Det er velkendt, at Socialdemokratiet føler sig stærkt forpligtet af den enighed, der i sin tid blev skabt, og stærkt forpligtet til også gennem aftalte ændringer nu at forme en fortsat bred politisk enighed om grundtrækkene i skattepolitikken.

Jeg føler mig ikke helt tryk ved, om noget tilsvarende gør sig gældende for den nuværende regering. Statsministeren har jo i ret utvetydige vendinger truet med at frigøre sig for aftalen ved at udskrive valg. Jeg håber, at det bliver ved truslerne om, at man på den måde ensidigt kan sætte gamle aftaler ud af kraft.

Men når det er sagt, så er det jo også sagt, at vedkender partierne sig skattereformaftalen, så kan man kun bevæge sig ind på denne her tankegang, hvis der er enighed mellem partierne om at gøre det. Jeg hørte regeringens melding som en indledningsvis lidt indpakket, men afslutningsvis meget utvetydig afvisning, ikke bare af det konkrete forslag, men af hele tankegangen. Og dermed kunne man jo med den holdning, vi har til skattereformaftalen, sige: Jamen så er den diskussion også for vort vedkommende slut. Men jeg vil godt føje til, at alle kan jo gøre sig tanker. Vi bebrejder ikke CD, at man har gjort sig disse tanker.

Det er, som skatteministeren var inde på, rigtigt svært at vurdere, hvad omkostningerne i sidste ende vil være ved at gennemføre et forslag som dette. Det ville være et fremskridt, hvis vi i Folketinget, når vi behandlede forslag – det gælder alle typer af forslag – forholdt os til, hvordan de påvirker adfærden på forskellige områder, hvordan de påvirker beskæftigelsen, hvordan de på andre områder dermed kan spa-

re offentlige udgifter, eller, som CD anvender som argument i forhold til det her forslag, hvordan det kunne reducere sort arbejde.

Det er klart, at tager man alle disse virkninger ind i forhold til sådan et forslag, så er de provenumæssige omkostninger langt, langt, langt mindre end de 16 mia. kr. Jeg tør ikke gætte på, hvor store de er, men de er langt, langt, langt mindre end de 16 mia. kr., skatteministeren ridsede op som en overgrænse for, hvad det kunne koste.

Jeg vil godt sige for Socialdemokratiets vedkommende, at vi aldrig har været vildt forelsket i forslag af denne karakter. Det er velkendt. Jeg ville personlig også være meget utryk ved at have det som et varigt led i en skattelovgivning.

Vi vil godt rose CD for én ting, nemlig at man, når man bevæger sig ind på tankegangen, siger, at hvis der skal være rabat ved udgifter til at vedligeholde boliger, så skal det gælde både for lejere og for ejere, så skal der være lige vilkår. Hvis partierne kunne blive enige om det, så kunne ordninger, ikke af dette omfang, ikke som en bestandig del af skattesystemet, men i mindre omfang og som en særlig indsats for at styrke beskæftigelsen da være noget, man kunne overveje fra Socialdemokratiets side, men jeg mener ikke, at det er helt aktuelt politik. I forhold til de forhandlinger, der har været ført i de seneste uger, har noget sådant af gode grunde jo heller ikke været inddraget fra regeringens side, når vi har hørt skatteministerens afvisningstale her i dag.

Åagaard (KF):

Ved førstebehandling af et tilsvarende forslag fra CD's side for godt halvandet år siden gav jeg på Det Konservative Folkepartis vegne udtryk for en generelt positiv holdning til CD's sigte med forslaget, men af respekt for de intentioner, der lå bag skattereformforliget, afviste vi at støtte forslaget.

Jeg kan i dag gentage om det tilsvarende forslag, at vi er sympatisk indstillet over for de intentioner, der ligger i CD's forslag, men vi kan også dele de betænkeligheder af praktisk karakter, skatteministeren gav udtryk for for lidt siden. Jeg skal tilføje, at vi fortsat er af den opfattelse, at tiden absolut ikke er til at indføre nye fradrag, når man, som vi gør, taler om at nedsætte de alt for høje marginalsatser.